

ЯВЛЕНІЕ ВТОРО.

РАДКА И СЖББИ баща и хоротувать.

Р. — (говори сама) Да седна. Ахъ! колко тупа сърдце то ми! защо ли ма дири баща ми? и казалъ да го чакамъ тукъ. Да не ма е навадила мащиха ми на него за огледало то? ахъ! колко съмъ злополучна!

С. — (вляза и дума) Имали много време какъ си дошла? (сяда) седни и ты.

Р. — Сега що съмъ дошла. (седна и тя)

С. — Една причина гдѣ то тя обичямъ много е и послушаніе то ти.

Р. — То е моя длѣжность отче мой (дума на ума си) какво ли ще ми говори, дѣто зафана тжй!

С. — Зато и сега искамъ да ма послушанъ.

Р. (дума сама) А. колко тупа сърдце то ми!

С. — Сега дору съмъ живъ, искамъ да та натакмъ, и да та уженъ: инди какво ще речешъ и ты.

Р. — Какво да ви кажъ азъ отче мой? на мене не ся стои нищо, вы сте отецъ мой, какво то сте намыслили за мене, не ще да е воистина зло за мене: послушвамъ прочеее какво то ми поведите (дума сама) ахъ боже мой! за кого ли е аджаба? ахъ да имамъ честь, да е за Славчя: ма гдѣ таквази честь за мене!

С. — Инди момака, кого то избрахъ за тебе е Славчю, сынъ на . . . . .

Р. — (преваря и дума) Димитарчюва ли сынъ?

С. — Той, инди, какво то ся види, и ты го аресвашъ.

Р. — Казахъ вы, отче мой, какъ съ благодареніе ще сторъжъ що то ми поведите.